

Em demanen un text sobre la Casa Baía, subordinat al tema de la inspiració.

Un afer que no em turmentava des dels dos o tres primers projectes, quan vagabundejava dins meu amb inquietud i nerviosisme creixent.

Vaig entendre que no vaig néixer inspirat ni imaginatiu.

Em vaig conformar i més tard vaig agrair-ho.

La Casa Baía va ser dibuixada per al pendís del Riu Douro, proper a Porto: algunes plataformes (esglaons de vinyars abandonats), obligatorietat de construir a uns metres de l'eix de la carretera, un paisatge asfixiant.

Per això el dibuix va créixer com una torre (el garatge), la torre es va desfer al pendís, va aparèixer un pati foradat, finestres no gaire grans.

De mi: res.

És cert que aquesta torre es va desprendre de mica en mica, l'ascensor es va dreçar com un coll. I la casa-pati, convenientment anivellada a la plataforma possible, va estendre les potes cap al riu, escales com dits, escales com ales, finestres com ulls, una obertura circular deguda a un viatge a Xina.

Hi vaig parar atenció.

En l'acció d'ensenyar no hi ha gaire més que ajudar a no matar definitivament aquest animal (cada projecte de cadascú).

I l'acció d'aprendre comença per aprendre a veure, una cosa que no s'acaba mai, quan no és prohibida; i que permet que cadascú dibuixi una casa, o un pont, o la decoració d'un púding, o el proper model de la Ferrari, d'ençà que tingui paciència per escoltar i pensar amb els altres. La qual cosa també s'aprèn.

Gairebé van matar tots els meus animals. Alguns van sobreviure, amb l'ajut d'aquest o d'aquell, i també perquè el temps d'Escola és curt. Per això els alumnes que són

suspesos més del normal estan perduts; i així, també els professors-caçadors aprenen moltes coses, vagament escoltades i que reapareixen.

D'on es pot deduir que no convé ser gaire bon alumne, ni gaire dolent.

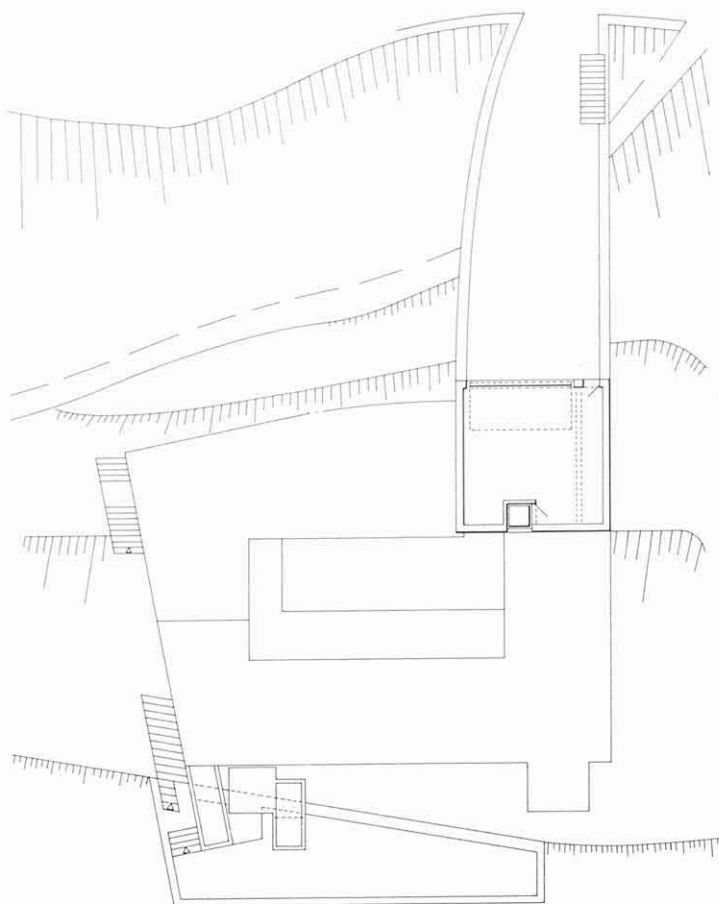
A la Casa Baía, com en qualsevol projecte, també hi havia client, estructura, aïllaments, mà d'obra, costos i molt més; i un hom no pot deixar-se transportar com en un tapís oriental.

Potser per això els projectes no són mai tan bons com podrien ser, ni tan dolents com el seu anhel promet.

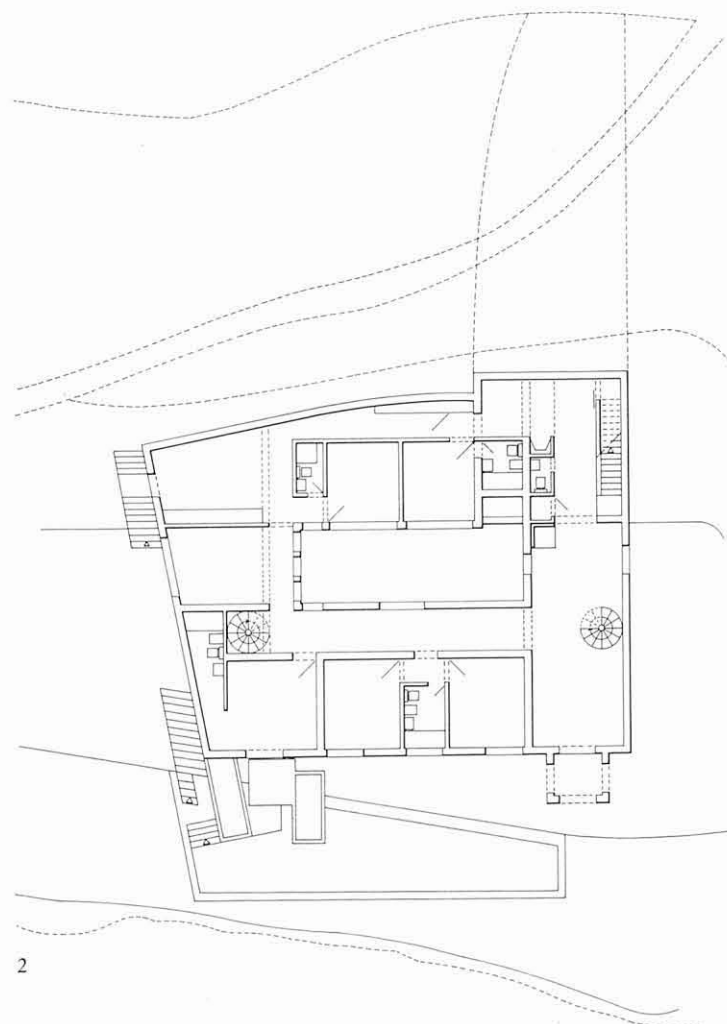
ÁLVARO SIZA

CASA BAÍA
1983

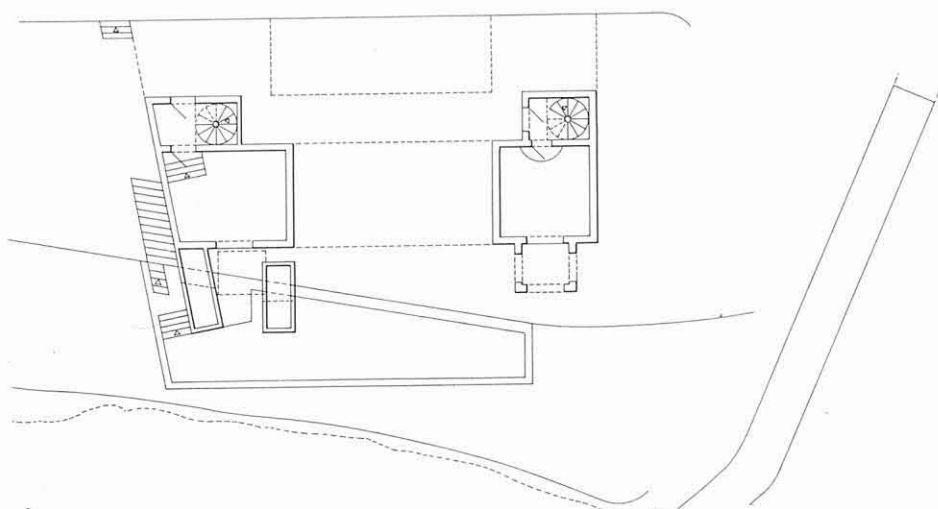
A. Siza Vieira
Arquitecte

1

2

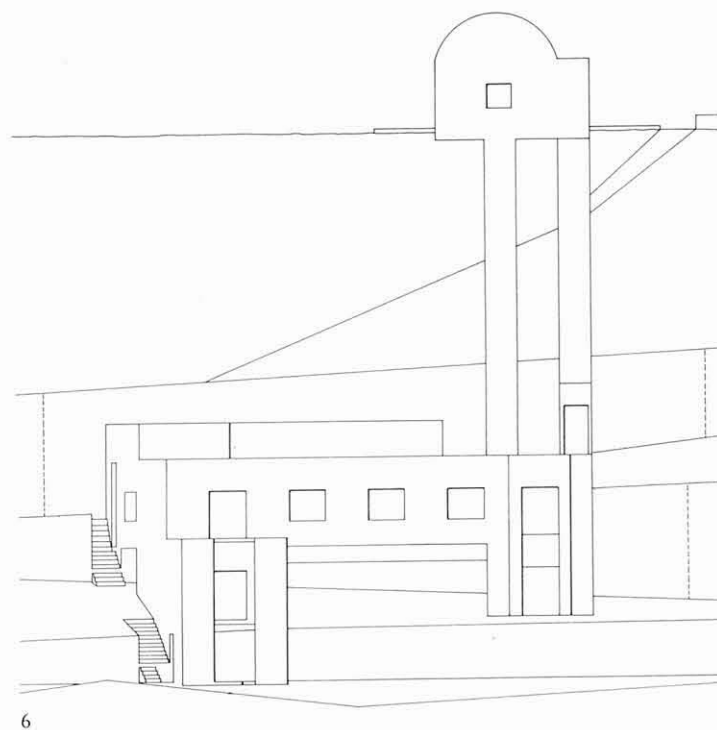
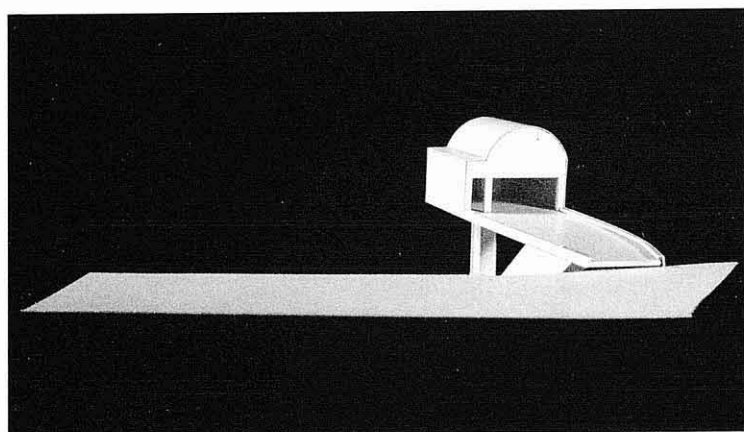
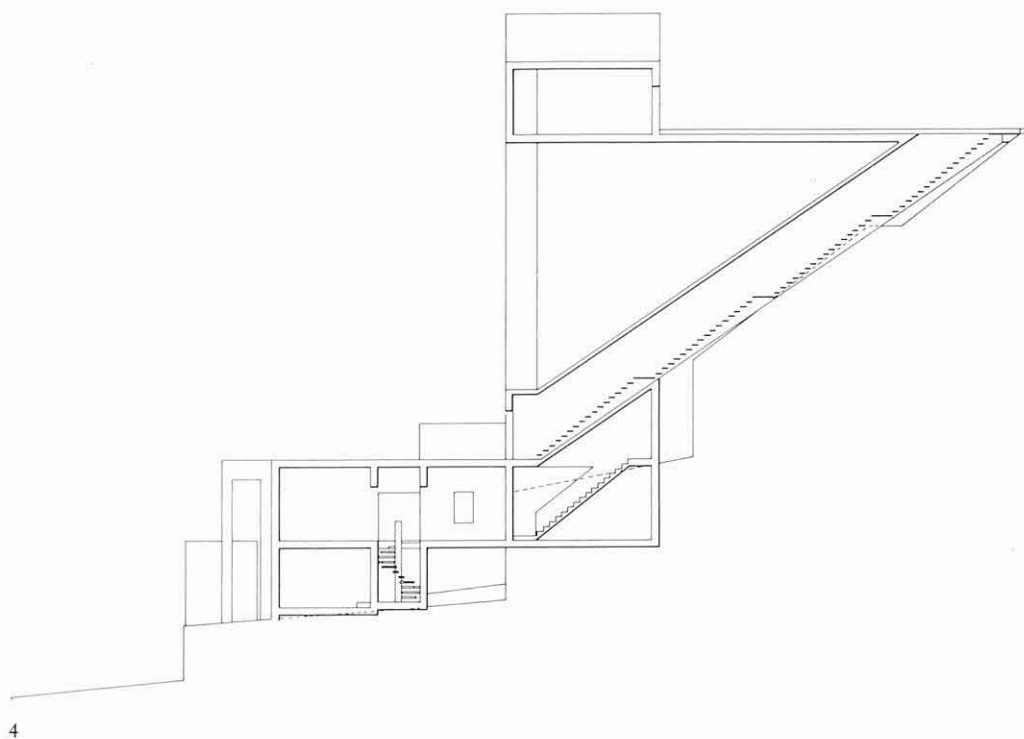

3

1. Planta del nivell del garatge. Coberta de la casa.

2. Planta del pis.

3. Planta baixa.

4. Secció nord-est a través de l'escala d'accés.

5. Maqueta. El garatge.

6. Façana de cara al Douro.